

אליקים גוסטב בדיאן הגדול

מסקנה שאין להשלים יותר עם קיום ה"טלוויזיה בכנסת".
ומה, חושבים אתם, קרה באותו אמש גורלי? היה בכנסת דיון על פרשת התנח"לות האוחלים, ותחת להביא מדבריהם של עשרה חברי-כנסת שהתבטאו בנושא, הביאה הטלוויזיה רק מדבריהם של שניים. אך לא רק זה הפריע לגוסטב. ה"טלוויזיה, כך מתברר, הופכת את חייו לניהולם במובן הטכני ממש. בכישרון תיאור מופלא מתאר גוסטב הגדול את המתרחש: "בעת הדיון בכנסת הדליקו וכבו האורות לסירוגין ופירקו והרכיבו מחדש מיתקן הטלוויזיה, כל זאת במג"מ לתפוס רק המנוחך, הנלעג והמשע"שעי". ממש חוות-ידעת מוסמכת של מהג"דס. ובדיאן מסכם:

ככה הוא נראה

גם בשבוע שעבר היתה נשיאות-הכנסת נחמדה אל ח"כ בדיאן, ואישרה את דחי"פנות הצעות-לסדר-היום שנושאה — "ל-הרחיק את הטלוויזיה השעורריתית מ"הכנסת".

וכך מתחיל אליקים גוסטב הגדול את הנמקת הצעה בכתב, שהגיש לנשיאות: "לאחר שלוש שנות שרותי בכנסת, ש"בהן נמנעתי מלתקוף כליתקשורת מכל סוג ובכל צורה שהיא, הגעתי אמש ל-

פוליטיקה זה לא עסק לצימחונים. עובדה שבכנסת, למשל, יש כל מיני חיות, אבל כבשים, עיזים וסנאים לא תמצאו ביניהן. הדבר הכי קרוב לצימחונות שיש בכנסת הוא ח"כ אליקים גוסטב בדיאן הליברלי, שמסתובב תמיד כאילו ממנה עם ניירות ביד, צד חרקים קטנים ודג סרדיניים.

כשרואים איך מתרוקנים לפתע מיס"דרונות הכנסת, איך חומקת שרה שטרך קטן בזריזות לשרותי-הנשים, השר בורג מתחבא בחדר-החשמל ויו"ר הקואליציה ח"כ חיים קורפו מסתתר מתחת למזכי-רת סיעתו, סימן שאליקים גוסטב הגדול בדרך, מחפש אותם.

אליקים גוסטב הגדול מייצג בכנסת שלנו את ציבור המהנדסים, וכשרואים אותו צצות הרבה מחשבות עצובות על מה צריך הבנאדם להיות בשביל לקבל תעודת-מהנדס.

לא מזמן סיפר יו"ר-הקואליציה שבק"ר שי הצליח לשכנע את גוסטב הגדול ל-הימנע מהגשת תלונה נגד אחד השגרירים שלנו בחו"ל. וזה סיפור המעשה: גוסטב הגדול היה שם, באותה ארץ, וקם יום אחד בבוקר מודאג ממהשו. טילפן גוסטב אל השגריר, וביקש לדעת מה נשמע בארץ. השגריר אמר לגוסטב משהו כמו "השמש זורחת והעצים פורחים" (כנראה היה אביב). גוסטב הגדול נעלב, ועם שובו לארץ החליט להגיש תלונה לשר-החוץ. מה זאת אומרת? חבר-כנסת אליקים גוסטב בדיאן (!!!) נמצא בארץ זרה, הוא רוצה להיות מעודכן, מתעניין, חוקר ו-שואל מה קורה, אולי צריך אותו דחוף או משחו וזה מה שעונה לו השגריר? השמש זורחת והעצים פורחים?

לנשיאות-הכנסת יש חולשה אל גוסטב הגדול. תפקידה של נשיאות-הכנסת הוא

הבשורה

סבר פלוצקר הוא עורך המדור "הכלכ" לה והאדם". המדור הזה הוא המדור ה"כלכלי של העיתון", על המישמר". העיתון הזה הוא עיתון של מפ"ם. המיפלגה הזאת היא שותף זוטר במערך.
בראש המערך עומד עכשיו שימעון פרס. הלך סבר פלוצקר מהקצה האחד, ועשה חשבון קטן עם שימעון פרס מי הקצה השני, כבר הרבה שנים לא קראתי דבר כל-כך מצחיק, ולמה שאצחק לבד? סבר פלוצקר מתעסק עם מאמר ש-כתב שימעון ב"ידיעות אחרונות" לפני שבוע ומשהו, בשם "הקווים לתוכנית כלכלית-חברתית". וכך מתחיל סבר פלוצ"קר את החשבון:

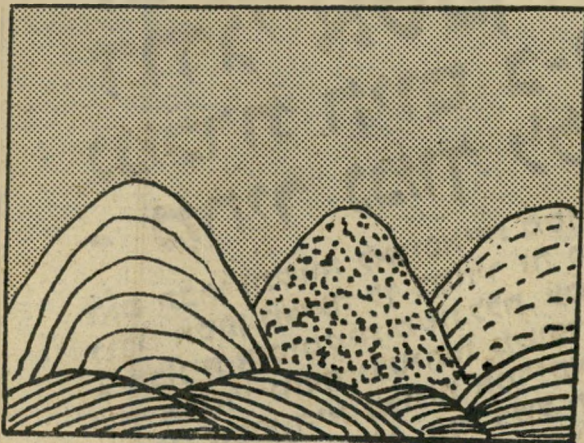
"הימים קודרים, האזרחים נסגרו ב"בתייהם, הגיפו התריסים ומכרסמים צי-פורניים. בפינות הרטובות מתפשט עובש. יאוש, יאוש כבד. אבל לא, הנה היא באה. ורודה, בהירה, נוצצת, עולה השמש במיזרח ההררי. קרני-הזהב חודרות מבעד לעננה צפופה ופני הילדים לובשים חיוך. יש! הגיעה! היא כאן!"
ומי זאת שהגיעה? זאת "הבשורה ה"כלכלית על-פי ח"כ שימעון פרס", בשר רה, אשר על-פי עדותו של בעליה נכתבה אחרי-התיעעויות עם חברינו בהסתדרות וגם עם חברינו באקדמיה". בשורה ש"סבר פלוצקר אומר עליה: "מיפלגת ה"עבודה, אם זו היא תוכניתה הכלכלית-חברתית, מוטב, מוטב בהחלט, מוטב ל-כולנו, שלא יהיו לך תוכניות בכלל. מיל-בד שניים-שלושה מישפטים, מילבד סיס"מה אחת או שתיים, יכולה התוכנית ה"כלכלית הזאת לפאר מצע של כל מיפלגה באשר היא. מן הימין ומן המרכז."
סבר פלוצקר מנתח את בשורתו של שימעון פרס לענפיה, מדיניות ההכנסות, הסינון במיסוי, מאזן-התשלומים, פיקוח על מחירים וסובסידיות, ההסתדרות וההנהגה הכלכלית, העדפת משק"העובדים, מדיניות תעשייתית ועוד ועוד, ומוכיח ששימעון פרס הוא סתם קשקשן-צמרת. הסיפור נגמר כך:

הפשיחה הסניגורית. נחש לאכזר אם נסאיר את הקורא מהריבה שאין כיום בטרם. יש ויש! לשלשום נוסאיר מקריש יודי מלגת הכתובה את סניש המצב הכלכלי-חברתי הארוכים והמפורטים ביותר. הנה הם לפנינו:

א. האוניברסיטאות: איכות התארים תכנייה לימודים לאפטריות העבודה של הסטודנטים, ולהיפך. ב. העוריות צריכות להתחיל להתפזק דרכינים. (לא, לא דרכונים סריגונים — דרכונים לאומיים). ג. "צומצם מספר הסטודנטים המייליים ונכל מערכת הסטודנטים זוכנס מיכון אלקטרוני". ד. אכן, מיכון, אלקטרוני של כיש! לא מיכון יודני. כמי שקיים כשיוי בימי המשלה הליכוד ה"י שלח אלא מיכון, אלקטרוני!"

ה. תכניית החיון ההברתי-כלכלי של י"ר כפליגת העבודה הישראלית.

משהו ממשי מאוד לאספצ'יק

הרים וגבעות

מתברר שראש-הממשלה שלנו בכבודו ובעצמו, מר מנחם בגין, ערך סידרה של שיחות עם חברי-הכנסת, הלא-יבטוחים ושיכנע אותם להצביע בעד הממשלה.
איך הוא עושה את זה, בגין? איך הוא מצליח לשכנע את האנשים הללו, הגאים, החדורים בעקרונות, ששאיפתם האחת והיחידה בחיים היא לייצג כראוי את בוחריהם?
הנה לפניכם סיחה לדוגמה עם אחד המיקרים הקשים. בגין: אסף אלופי! אתה בחור טוב שכמוך? השבוי הבכיר ביותר שהיפלנו בשבי המצרי? שבוי בכיר שלי!
יגור: תודה רבה לכבודו. על כבודו לדעת שלא סיפרתי שום דבר לאויב! זו היתה התקופה היפה בחיי, ואפילו כתבתי עליה ספר. אני...
בגין: כל הלילה לפנינו, ונוכל לספר עוד ביציאת-מצרים. אבל ביתניים ניגש לעניין. מה יש בדעתך לעשות ביום השני?
יגור: חשבתי לקום בשמונה בבוקר, להתגלח, לאכול ארוחת-בוקר, לקרוא עיתון-בוקר, לתת נשיקה לאשה...
בגין: כל הלילה לפנינו, כל הלילה, אבל אני רציתי לדעת איך יש בדעתך להצביע, אלופי, אסף שלי.
יגור: כמובן שבהצבעה אצטרך להביא בחשבון את בוחריי...

בגין: זה נשמע כמעט כמו איום, חתיחה, אספינו, אספינק'ה, אספינצ'וקי. אתה בוודאי זוכר איך תמכתי בך כשהצעת לכנס את כל הליכוד לשיחות, ולא להפסיק עד שייצא עשן לבן?

יגור: כן, זה היה אחד הימים היפים בחיי, אבל בכל זאת...

בגין: אספצ'יק! צבר יפה שכמוך? אני מתפלל עליך! אחיי שהבטחנו לך את המקום הארבעים ברשימת הליכוד, כך להתנהג?

יגור: עם כל הכבוד, ראש-הממשלה, המקום הארבעים זה לא ממשי כל-כך.
בגין: אני מבין! משהו ממשי אתה מבקש! אין בעיות, אלופי ורעי, אין בעיות. אני אבטיח לך משהו ממשי מאוד. משהו שאפשר לראות ולמשש. רק שתצביע כמו שצריך, אספצ'יק! אתה יודע מה שתקבל? הוי, פוצינור-מוציניו, מה שאתה תקבל אצלי! הרים וגבעות תקבל! הרים וגבעות! כמה שאתה רוצה הרים וגבעות!

ישתבח שמו

המון זמן לא הבנתי למה רצה הקב"ה שבני-ישראל יפרו וירבו. מה היה חשוב לו כל-כך כמה יהיו מהם? עוד אחד, פחות אחד, מה זה כבר משנה? עד שבא הרב הראשי לישראל, הרב שלמה גורן, ובזבנג אחד בראיון-טלוויזיה בשבוע שעבר הסביר את העניין.
רבתי, תאמיני או לא, הקב"ה, לפני איזה ארבעת אלפים ומשהו שנים, ציווה על בני-ישראל לפרות ולרבות כדי לשמור על המאזן הדמוגרפי נגד הפלסטינים! זה בדיוק מה שהסביר הרב גורן. ועכשיו צא ולמד איזו ראיית-הנולד היתה לקב"ה בזמנו: שלא זו בלבד שידע שנכבש את הגדה המערבית

ורצועת-עזה במילחמת ששת-הימים, אלא גם ידע שיהיו בהם יותר ממיליון פלסטינים המתרבים במהירות. ולא זו בלבד, אלא שגם ידע שהירידה תגבר והעליה לא תעלה. ואם גם זה לא מספיק, גם ידע שתעלה ממשלת-הליכוד, ותצא להספח את השטחים האלו למדינת-ישראל. ואף זאת ידע הקב"ה, שהגלולה תעשה שמות בתאי-הזרע, והמצב הכלכלי יעשה שבני-ישראל יחשבו פעמיים לפני עשותם ילד.
רק לחשוב על זה, איזה תענוג זה שבשעת מעשה אתה יכול להרהר לא רק בתנועות העקלתון של היריבים, במעיקה הנעימה של העכו, ברעש שעושה מכונת-הכביסה של השכנים, בשדיים של ג'יין מנספילד ברגעים המתים — אלא גם בשימור המאזן הדמוגרפי!
ישתבח שמו, והכל בזכות הרב גורן!

ומכיוון שסבר פלוצקר הוא בקצה ה"אחד, שימעון פרס בקצה השני, ובאמצע מפ"ם שעוד לא החליטה בין רבין ופרס, ברור שאסור להסתבך, ומרצונו או שלא מרצונו נוספה למאמר הערת הבהרה:

רשימה זו מכמסת אך ורק את דעתי! של כותב הרשימה.

כאילו שזה לא ברור.